

en Afgjørelse af, hvis De for Alvor ville en Forhandling. Jeg kan godt forstaa, at De ikke ville vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt af den ærede Krigsminister, men saa maa De forandre det paa en saadan Maade, at der kan have et Udgangspunkt for en Forhandling. De maa behandle Spørgsmaalet saaledes, at det kan blive bragt over i det andet Thing og tilsidst komme i Fællesudvalg, for at der kan komme et endeligt Resultat ud deraf. Hvis De ville det, der, som jeg før nævnte, jo dog maa erkjendes fra alle Sider at være en Nødvendighed, nemlig at sikkre Hovedstaden imod et Bombardement, maa man ganske vist erindre, at med saa og smaa Midler vil det ikke være muligt at naae et stort Formaal — Jeg kan paa Sagens nuværende Trin indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg for mit Vedkommende skal udtale, at jeg slutter mig til Forslaget saaledes, som det foreligger fra den ærede Krigsminister, men at jeg, forsaavidt Flertallet ikke skulde kunne slutte sig dertil, ønsker, at det Udvalg, der maatte blive nedsat, fremkommer med en Endstilling, der, selv om jeg ikke vil acceptere den eller ikke kan finde, at den er det Retteste og Bedste, dog maa være af en saadan Beskaffenhed, at den kan bruges til Udgangspunkt for videre Forhandling mellem de to Thing.

Brandes: Jeg skulde ikke have begjæret Ordet, hvis det var for at svare det ærede Medlem, som nu satte sig. Hvor interessant hans Tale end kunde være, er den dog i sin Helhed ret kjendt af Thinget, og jeg tror ikke, at den opfordrer til synderlig Diskussion. Det Høieste, af hvad han sagde, forekommer mig at være dette, at han mente, at det vilde være et Misbrug af Flaaden, hvis den forsvarede Kjøbenhavn. Han tænkte særlig paa det Dieblit, da Rigsdagen blev bombarderet, og hans Fantasi kom saa i usædvanlig Bevægelse ved Tanken om, at Flaaden da skulde træde hjælpende til; han udviklede dette med den moraliske Kraft, hvormed han i det Hele tiltaler dette Thing og særlig dets Flertal, som han gjerne kgriber Heiligheden til at give gode Raad, hvilke Raad dog i Almindelighed ikke blive fulgte. Det er ikke for at svare dette ærede Medlem, at jeg har taget Ordet, men det er, fordi jeg ikke er enig med den ærede første Taler i Dag. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i at anbefale Thinget at følge den Fremgangsmaade ved Sagens Behandling, som han har taget Ordet for. Jeg vil i alt Fald ikke selv kunne følge den og vil i den Anledning sige nogle Ord.

— Som alle Talerne have bemærket, er det Forslag, som foreligger, et kjendt Forslag. Ikke alene var det forelagt i den forløbne Del af Samlingen, men det hører hjemme blandt alle de Forsvarsforslag, som i en Arrække have foreligget dette Thing. Allerede i 1882 var det en Del af det Lovforslag om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme, som da fremkom i Landsthinget. Foranstaltningerne vare beregnede til at koste en Sum af 66 Millioner Kr., hvis Forslaget ophøiedes til Lov, og deraf udgjorde Beføstningen til Middelfrundsfortet 12,080,000 Kr., og der stod i Motiverne at deri var indbefattet Udvidelsen af den Del af det vedkommende Bygningsdistrikts Arbejdsplads og Materialgrund, som det store Arbejde krævede. Desuden kan man læse i Motiverne, at det den Gang var Meningen, at kun Halvdelen af Fortets Kanoner skulde være dækket af Taarne. Dette Forslag kom ikke til Folkethinget. Det blev standset ved anden Behandling i Landsthinget ved en Dagsorden, idet kun de mest Ministerielle sluttede sig til Planen om Kjøbenhavns Befæstning; der var paa det Tidspunkt i Regeringspartiet mange Modstandere imod Befæstningen, saa at man ikke kunde fremme Sagen det Aar. Næste Aar gik Sagen imidlertid glat igjennem, idet Udvalget blev enig med Ministeriet, og Forslaget sendtes da over til Folkethinget, som saa paa sin Side standfede det ved en Dagsorden. Siden den Tid er der foregaaet en Mængde Forkastelser og vedtaget Dagsordener paa dette Omraade, som jeg ikke skal dvæle ved. Men da Forslaget om et Middelfrundsfort som særligt Forslag i Oktober 1886 kom til Landsthinget, var Summen stegen med 3 Millioner Kr. til omtrent 14,705,000 Kr., og det hed sig, at Grunden var den, at nu skulde alle Fortets Kanoner dækkes af Taarne, idet der stod i Motiverne, at man frygtede for eller var sikker paa, at Pantserfibe, som vare forsynede med Granatkardesser, tror jeg det hedder, eller Maskinstyts — disse tekniske Ord interesserede mig ikke meget, og jeg er ikke inde i Brugen af dem — skulde kunne løbe tæt ind til Forterne. Summen steg derefter med 500,000 Kr. og næste Aar med 300,000 Kr. og var derved bleven til omtrent 15,000,000 Kr. Men nu, da vi igjen skulde behandle Forslaget, er det faldet med ikke mindre end 6 Millioner Kr., til 9 Millioner Kr. Saaledes have vi Fortet i 3 Udgaver, om jeg saa maa sige, en Folsoudgave til 15 Millioner Kr., hvor alle Fortets Kanoner ere dækkede af Taarne, en Ottavudgave til 12 Millioner Kr., hvor kun det halve Antal Kanoner er dækket af Taarne, og endelig en sidste Komme-